

РЕШЕНИЕ

№ 1666

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7427** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „СТИЛАНА 2004“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт /РА/ №Р-22220220004369-091-001/26.03.2021 г., мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП.

С РА са определени следните задължения: по Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ в общ размер на 8 191,56 лв. по фактури, издадени от „ДЕОС 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за отделните данъчни периоди м. юни и м. декември 2016 г., м. юни 2018г. и м. август 2018 г., ведно с лихви за забава в размер на 2752,66 лв. Извършени са преобразувания на счетоводния финансов резултат по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2016 г. и 2018 г., в резултат на което са установени допълнителни задължения за корпоративен данък в общ размер на 5 247,68 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 1 590,44 лв., в т. ч. за невнесени в срок авансови вноски за 2017 г. за данъчен период м. 07.2016 г. Не е извършена корекция на декларирания резултат, но е определен данък за внасяне в размер на 176,40 лв. и лихви в размер на 79,78 лв., поради корекция на резултата за данъчен период м. 06.2016 г., участващ в процедура по приспадане, възникнала през данъчен период м. 05.2016 г. Декларираният от дружеството резултат за м. 06.2016 г. - ДДС за възстановяване в размер на 176,40 лв. е коригиран на ДДС за внасяне в размер на 1 874,06 лв.

Жалбоподателят оспорва РА. Твърди, че решаващият орган не се е произнесъл по същество, не е връчил невръчените с РД актове, а вместо това без да отменя РА е върнал цялата преписка за преодоляване на „отстраним порок“.

Твърди, че в РА не са обсъдени всички направени възражения срещу РД, което представлява нарушение на чл. 120, ал. 2, респ. чл. 35 АПК, поради което и съгласно тълкувателно решение № 4/22.4.2004 г. на ОС на ВАС, посоченото нарушение е съществено. Не са обсъдени и представените с възражението доказателства. Нещо повече – посочено е, че не са представени никакви доказателства, което не отговаря на истината и е недопустимо. Нарушен е чл. 36, ал. 2 АПК. Поискано е удължаване срока за възражение срещу РД, тъй като не са връчени голяма част от доказателствата към него с оглед организиране на защитата, никакви приложения не са връчени. 3 дни преди издаването на РД е връчено ИПДСПОТЛ до „Велеви фарма“ ООД с определен срок за представяне на документи; не е посочено дали са представени; липсват констатации по това искане. Не са обсъдени представените доказателства във връзка с превъзлагането на това дружество от „ДЕОС 2019“ ООД. Не се установява как последното дружество е било търсено, за да му бъде връчено искане за представяне на документи. Недопустимо е РА да се мотивира с протоколи за посещения на адреси, след като дружеството е прекратило дейността си там. Още повече, че органите по приходи разполагат с такива документи във връзка с ревизионното производство по РА № Р 22220618004700-091-001/13.8.2019 г. Органите по приходите не са извършвали проверка на посочения от лицето адрес, нито са се свързали по телефона с него. Цитираният РА не е известен на жалбоподателя, не му е връчен. Но, счита, че е приложимо решение от 31.1.2013 г. на СЕС по д. № С-642/11 г., т. 45, в което се приема, че дори и да е налице влязъл в сила РА, следва да се съобразят и всички други доказателства, свързани с влезлия в сила РА. Следва да се съобрази чл. 55, ал. 1 ТЗ, като счетоводните записвания се ценят като доказателства, от които жалбоподателят черпи права. Неточностите в счетоводството на доставчика не следва да се мотивира като основание за отказване на правото на данъчен кредит.

Жалбоподателят твърди, че „Велеви фарма“ ООД е негов възложител по договор от 3.8.2015 г. за извършване на СМР на собствения му обект в [населено място]. По-голямата част от тези СМР превъзложили именно на „Деос 2019“ ООД, по договор от 15.6.2016 г. с предмет монтаж на хидроизолация и аксесоари за покрив, по който са издадени две фактури – от 17.6.2016 г. и от 27.6.2016 г.; за доставката е издаден приемо-предавателен протокол за извършени и приети СМР от 27.6.2016 г. с предмет доставка и монтаж на изолация на дъно, тераси, отдушници и бордове. Издадена е и фактура от 14.12.2016 г. с предмет на доставката заготовка, доставки и монтаж на покривна обшивка на складова база в [населено място]. За доставката също е издаден приемо-предавателен протокол за извършени и приети СМР с предмет монтаж на борд обшивки, казанчета, бордове и шапки за комини. Издадена е и фактура от 17.1.2018 г. с предмет доставка на хидроизолация и посипка с приложена стокова разписка за предадена стока на жалбоподателя.

Жалбоподателят твърди, че „СОЛ България“ ЕООД е възложител по договор за извършване на СМР на собствения му обект, които СМР превъзложили на „Деос 2019“ ООД. Издадена е фактура от 16.5.2018 г. с предмет на доставката авансово плащане по договор за СМР от 5000 лв. и ДДС 1000 лв., платена по банков път. Фактурата е издадена във връзка с друг договор – от 16.5.2018 г. и за друг обект с предмет монтажни работи в складови помещения завод S. и цена 18 020 лв. без ДДС.

Издадена е фактура от 15.6.2018 г. с предмет на доставката СМР по договор от 16.5.2018 г. с данъчна основа 13020 лв. и ДДС 2604 лв., платена по банков път на 15.6.2018 г. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол за извършени и приети СМР от 14.6.2018 г. Издадена е фактура от 22.8.2018 г. с предмет частични поправки на хидроизолация, покривни обшивки, отдушници и воронки на завод S. с приложено банково извлечение за плащане на сумата от 9224,40 лв. Приложен е приемо-предавателен протокол за СМР от 20.8.2019 г. Представени са и фактури от 20.6.2018 г. с предмет на доставка СМР по протокол обр. 19 от 20.6.2018 г.; фактура от 3.9.2018 г. с предмет протокол обр. 19 от 3.9.2018 г. Приложени са и инвойс фактури за закупена хидроизолация; представени са заявки за транспорт, документи за извършването му, както и банкови извлечения за заплащане на стоките от „Деос 2019“ ЕООД. Представени са и протоколи обр. 19 по договора с възложителя на жалбоподателя „Велеви фарма“ ООД. Налице е пълна съпоставимост между възложените и превъзложени работи, което не е съобразено.

Неоснователни са доводите за липса на реално извършени доставки. Не е обърнато внимание, че протоколите за приемане са подписани в [населено място], където са офисите на дружествата. В началото на всеки протокол са вписани имената на представляващите дружествата, поради което не е необходимо да се вписват и в края, по арг. от чл. 180 ГПК и чл. 301 ТЗ. Дори и да се приеме, че е налице привидни сделки, то те са действителни. Органите по приходите следва да установят намерението да се заобиколи закона по смисъла на чл. 26, ал. 1 ЗЗД, както и като се съобрази чл. 216 ДОПК. Дори и да се установи относителна симулация, следва да се приложат правилата за прикритата сделка, от данъчните органи. Следва да се съобрази т. 3 и т. 49 от решение от 6 септември 2012 г. по дело С-324/11 г. на СЕС. Отказът от данъчен кредит следва да се постанови само ако органите по приходите установят, че получателят е знаел, че доставката е част от данъчна измама.

Твърди, че е неоснователно преобразуването на финансовия резултат по ЗКПО. Характерът на разходите не е ясен, защото органите по приходите са проявили процесуално бездействие. Приложена е разпечатка на изплатените командировъчни помесечно. По отношение на осчетоводените материали твърди, че не държи такива на склад, поради което не следва да се впишат в сметка 30 – складови наличности. Предвид това, че са извършени реални доставки, счита преобразуването за неоснователно. Изложени са твърдения относно финансовите и търговски взаимоотношения, които не се потвърждават от допълнително представените доказателства. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р- 22220220004369-020-001/21.07.2020

г., връчена по електронен път на 29.07.2020 г., издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството му на заместник на В. А. В., упълномощен за това със Заповед №РД-84-2200-599/13.07.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „СТИЛАНА 2004“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за отделните данъчни периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. и за корпоративен данък за данъчните периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 29.10.2020 г. На основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е продължен до 23.12.2020 г. със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22220220004369-020-002/22.10.2020 г. и №Р-22220220004369-020-002/26.11.2020 г., издадени от В. А. В., определен да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ №Р-22220220004369-092-001/28.01.2021 г., връчен на 29.01.2021 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК от ДОПК. Подадено е искане с вх. №70-00-130/08.02.2021 г., на основание чл. 117, ал. 3 от ДОПК за предоставяне на доказателства, които не са приложени при връчването на РД, като същевременно моли срокът за подаване на възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК да бъде продължен с един месец. В изпълнение на цитираното искане е издадено Уведомление №Р-22220220004369-РУС-001/11.02.2021 г., с което срокът за подаване на възражение е продължен до 12.03.2021 г. Относно искането за надлежно връчване на всички доказателства и приложения към РД не е взето отношение и не са предприети процесуални действия. С писмо с вх. 70-00-130/19.02.2021. от „СТИЛАНА 2004“ ЕООД е представено възражение срещу РД, което е преценено като неоснователно.

Ревизията е приключила с РА Р-22220220004369-091-001/26.03.2021 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и П. П. Б.-Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 28.03.2021 г. по електронен път.

Ответникът, в решение № 901/15.6.2021 г. е констатирал, че жалбоподателят е направил възражение, в което твърдял, че с РД не са му връчени част доказателствата /документи, събрани в хода на извършена проверка на „СТИЛАНА 2004“ ЕООД, приключила с протокол №П-22220219190175-073-001/26.06.2020 г. и приобщените с протокол №1725193/01.12.2020 г. доказателства, събрани в хода на извършена ревизия на „ДЕОС 2019“ ЕООД, приключила с РА №Р-22002219007039-091-001/22.07.2020 г./, описани в констативната част на ревизионния доклад и послужили като основание /отказано право на данъчен кредит и увеличение на финансовите резултат/ за установяване на спорните в настоящото производство задължения.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, както и от трети лица – „Велеви фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК]

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на доставчика „Деос 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /предишно наименование „ДЕОСС“ ЕООД. Резултатите са обективирани в протокол за извършени насрещни проверки /ПИНП/, подробно

описани в РД.

Основната икономическа дейност, извършвана през ревизираните периоди от жалбоподателя е транспорт на медицински газове, а до м. март 2017 г. – строително-ремонтни дейности.

На 15.06.2016 г. между „Стилана 2004” ЕООД, наричан Възложител и „ДЕОС 2019” ЕООД, наричан Изпълнител е подписан договор с предмет хидроизолация и аксесоари за покрив на обект административна сграда в [населено място] със срок на изпълнение до 30.06.2016 г.–„ДЕОС 2019” ЕООД е било подизпълнител на хидроизолации на обекти, по които „Стилана 2004” ЕООД е било главен изпълнител. Възложител е „Велеви фарма” АД.

В изпълнение на договора от 15.6.2016 г. са издадени фактурите от 2016 г., посочени по-долу.

Съгласно договор от 16.5.2018 г. „Стилана 2004” ЕООД също е било изпълнител, а „ДЕОС 2019” ЕООД е било подизпълнител. Възложител е бил „СОЛ България” ЕАД. Предмет на този договор е обект в [населено място] – компр.завод S.-гр. С., съгласно приложение към договора.

Издадените фактури по тези два договора са както следва:

ИЗДАДЕНИ ФАКТУРИ ОТ "ДЕОС 2					
ф-ра №	дата	дан.осн.	ДДС	с/ст	
[ЕГН]	17.06.2016 г.	7500,00	1500,00	9000,00	
[ЕГН]	27.06.2016 г.	2752,30	550,46	3302,76	
[ЕГН]	14.12.2016 г.	3610,00	722,00	4332,00	
[ЕГН]	17.01.2018 г.	1388,50	277,70	1666,20	
[ЕГН]	16.05.2018 г.	5000,00	1000,00	6000,00	
[ЕГН]	15.06.2018 г.	13020,00	2604,00	15624,00	
[ЕГН]	22.08.2018 г.	7687,00	1537,40	9224,40	
		40957,80	8191,56	49149,36	

Фактурите, издадени от „ДЕОС 2019” ЕООД, са платени по банков път.

Всяка една от фактурите е придружена с приемо-предавателен протокол, в който подробно са описани извършените СМР на обекта в [населено място] и в [населено място].

По делото е прието удостоверение № 002/27.3.2017 г. за въвеждане в експлоатация на строеж, издадено на основание чл.177, ал. 3 ЗУТ, издадено от [община] относно обект складова база за търговия на едро с аптечни, болнични и лекарствени средства в УПИ I-534,535, кв. 31 по ЗРП на [населено място] с идентификатор 69660.501.534 и идентификатор 69660.501.535 по КК на [населено място]. Възложител е „Велеви фарма“ ООД.

Представен е констативен акт от 1.3.2017 г. за установяване годността на приемане на строежа.

По делото е прието заключение по СТЕ, от което се установява, че са извършвани СМР на обект складова база за търговия на едро с аптечни, болнични и лекарствени средства в УПИ I-534,535, кв. 31 по ЗРП на [населено място] с идентификатор

69660.501.534 и идентификатор 69660.501.535 по КК на [населено място]. Установява се, че са извършени СМР на втория обект – на С. България. Този извод е направен въз основа на представените документи, както и при извършен оглед на място; направени са снимки на обектите, част от заключението. Същевременно обаче съдът не кредитира заключението на вещото лице относно авторството на извършените СМР. В тази част то е необосновано. По отношение на втория обект се цитира протокол обр. 19, без обаче да се сочи от къде се е запознал с него, нито дали е извършена съпоставка и ако е извършена – какъв е резултата от тази дейност между протоколираните СМР и действително извършените.

Настоящият състав, като анализира събраните по делото доказателства, намира, че следва да се признае за установено извършването на дейности, предмет на фактурите, издадени от „ДЕОС 2019“ ЕООД и описани по-горе. Следва да се установи по делото обаче дали тези дейности в действителност са извършвани от „ДЕОС 2019“ ЕООД.

В тази насока от последното дружество са представени трудови договори от 20.7.2015 г. за общ работник и работник по ремонт на покривни покрития; трудов договор от 1.9.2016 г. за технически ръководител строителство; трудов договор от 10.7.2018 г. за шофьор.

Представен е протокол обр. 19 за приемо-предаване на описаните там СМР. Видно от РД /стр. 36/ е прието, че тези протоколи не следва да се кредитират като доказателства за извършените работи. Протоколите са от 2015 г., т.е. те са съставени *преди* издаване на фактурите и имат за предмет различни СМР и материали. Ето защо е ирелевантно дали са подписани за инвеститора Г. В.. Следва да се отбележи и това, че подписани протоколи са представени при изискването им и от „Велеви фарма“ ЕООД, с придружително писмо от 1.2.2021 г. /на места подписите не се четат/, но всички протоколи са от **11.12.2015 г.** За изпълнител са подписани от С. А., като представител на „Стилана 2004 „ ЕООД.

Протокол обр. 19 не е представен за СМР, извършени на обекта на С. България.

Представена е и количествено-стойностна сметка за обекта в [населено място], оферта за изпълнение на този обект от „Велеви фарма“ ЕООД

Представен е РД за извършена ревизия на „ДЕОС 2019“ ЕООД, от който се установява, че са посетени два адреса за кореспонденция на дружеството в [населено място], ж.к. И. и [населено място], на 13.2.2020 г., като там не е намерен офис на дружеството, не е намерен управител или друго лице, което да го представлява. Отказан е достъп до първични счетоводни документи на дружеството. На декларирания обект в [населено място], [жк], ул. И. войвода също не е установен обект, ползван там. Не са декларирани собствени или наети обекти на посочения адрес – адресът е посочен като място на предаване на материалите съгласно складови разписки, представени по делото.

В базата данни на НАП „ДЕОС 2019“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 11.06.2007 г. Дерегистрирано – на 29.07.2020 г.

Въз основа на заключението по ССЕ се установява, че от страна на „Стилана 2004“ ЕООД са предоставени счетоводни справки, като вещото лице е констатирала, че фактури: №[ЕГН]/17.06.2016 г., №[ЕГН]/27.06.2016 г. и №[ЕГН]/16.05.2018 г. са осчетоводени по дебитата на сметка 402 „Доставчици по аванси“. Дебитирана е сметка 4531 „Начислен данък за покупките“, чрез която се отчита начисления данък на регистрираното лице за получените стоки и услуги, които съгласно ЗДДС са с право на данъчен кредит. Кредитирана е сметка 401 „Доставчици“, чрез която се отчитат

задълженията по обикновени доставки на активи или услуги (прил.1, прил.2).

Фактури: № [ЕГН]/15.06.2018 г. и №[ЕГН]/22.08.2018 г. са осчетоводени по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги”, чрез която се отчитат разходите на предприятието за ползвани услуги, извършени от трети лица. Дебитирана е сметка 4531 „Начислен данък за покупките”. Кредитирана е сметка 401 „Доставчици” (прил.2).

Фактура № [ЕГН]/17.06.2016 г. с основание аванс по договор е платена по банков път на 13.06.2016 г. /по проформа фактура № [ЕГН]/10.06.2016 г./ (прил.1). Фактура № [ЕГН]/27.06.2016 г. с основание СМР по договор е платена по банков път на 28.06.2016 г. (прил.1).

Фактура № [ЕГН]/16.05.2018 г. с основание аванс по договор е платена по банков път на 21.05.2018 г. (прил.2). Фактура № [ЕГН]/15.06.2018 г. с основание СМР по договор е платена по банков път на 18.06.2018 г. (прил.2). Фактура № [ЕГН]/22.08.2018 г. с основание поправка хидроизолация е платена по банков път на 24.08.2018 г. (прил.2).

„Велеви фарма” ООД и „Стилана 2004” ЕООД са сключили договор за извършване на СМР от 03.08.2015 г. на обект в [населено място]. Във връзка с този договор „Стилана 2004” ЕООД е издало следните фактури на „Велеви фарма” ООД: през 2015 г. – прил.3, през 2016 г. – прил.4, през 2017 г.– прил.5 от заключението по ССЕ. Основанията по фактурите са аванс по договор, строителна услуга, СМР.

В счетоводството на жалбоподателя фактурите са осчетоводени по кредита на сметка 703 „Приходи от продажба на услуги”, чрез която се отчитат постъпленията от различни видове услуги. Кредитирана е сметка 4532 „Начислен данък за продажбите”. Дебитирана е сметка 411 „Клиенти”, чрез която се отчитат вземанията на предприятията по продажба на активи или извършването на услуги. Плащането по фактурите е извършено по банков път (прил.3, прил.4, прил.5). Фактурите са включени в дневниците за продажби по ЗДДС на „Стилана 2004” ЕООД за съответните отчетни данъчни периоди (прил.6, прил.7, прил.8).

„Стилана 2004” ЕООД е префактурирало получените доставки на СМР от „ДЕОС 2019” ЕООД и на „СОЛ България” ЕАД. Издадени са фактури: № [ЕГН]/20.06.2018 г. с основание доставка СМР по протокол обр.19 и № [ЕГН]/03.09.2018 г. с основание доставка СМР по протокол обр.19 (прил.9).

В счетоводството на жалбоподателя фактурите са осчетоводени по кредита на сметка 703 „Приходи от продажба на услуги”, чрез която се отчитат постъпленията от различни видове услуги. Кредитирана е сметка 4532 „Начислен данък за продажбите”. Дебитирана е сметка 411 „Клиенти”, чрез която се отчитат вземанията на предприятията по продажба на активи или извършването на услуги. Плащането по фактурите е извършено по банков път (прил.9). Фактурите са включени в дневниците за продажби по ЗДДС на „Стилана 2004” ЕООД за съответните отчетни данъчни периоди (прил.10).

В залючението по ССЕ /т. 1 от обстоятелствената част/ е направен изводът, че предоставените справки - аналитични регистри за счетоводна сметка 401 „Доставчици” и счетоводна сметка 411 „Клиенти” на „Стилана 2004” ЕООД, че разходите, извършени във връзка с доставките от „ДЕОС 2019” ЕООД са отразени във финансовия резултат за периода, през който са получени приходи от тях. Приходите са отразени за периода, през който са отчетени разходи за тяхното получаване. Налице е съпоставимост между възложените на „Стилана 2004” ЕООД и

превъзложените към „ДЕОС 2019” ЕООД СМР.

Съгласно т. 2 от заключението се сочи, че в счетоводството на „Стилана 2004” ЕООД разходите по придобиването на стоките в отчетната им стойност са съобразени с принципа на съпоставимост на приходите и разходите. Отчетната стойност на стоките е призната за разход през периода, през който са признати приходите им от продажбата.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, предвиждащ, че съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му, намира следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При преценка по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, следното:

Относно определените задължения по ЗДДС.

Съгласно чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и тя да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата, на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Осъществяването на фактическия състав на доставката подлежи на доказване.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. Константно при тълкуването на чл. 167 от Директива 2006/112-както в практиката на Съда, така и практиката на националните съдилища се приема, че наличието на действително осъществена /реална/ доставка е основна предпоставка за възникване на правото на приспадане. Това е прието и по делото "Б.", С-285/1. В т. 31 от него е посочено, че за да се установи, че на основание тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани (от Б.) за извършването на облагаеми сделки.

Извършването на доставката – в случая предоставянето на услугите, представлява данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. При възникването на това събитие се поражда задължение за доставчика да начисли данък и съответно- свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във

връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

На следващо място, съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за признаване правото на приспадане на данъчен кредит следва да са получени стоки или услуги по предходни облагаеми доставки. Наличието на предходна облагаема доставка е едно от кумулативно необходимите условия, за да се признае право на приспадане на данъчен кредит. Установяването на тези факти предполага изследване на предходните и последващите доставки, съхранението и транспортирането на стоката, заприхождаването ѝ при получателя и т. н.

Настоящият състав намира, че въз основа на представените по делото доказателства следва да се направи извод, че се установява реалност на извършените доставки. Това безспорно се установява, видно от изложеното по-горе, вкл. и от заключението по ССЕ и СТЕ.

На следващо място, съдът намира, че следва да се направи извод относно авторството на тези доставки. В този смисъл следва да се ценят приемо-предавателните протоколи, приложени към всяка една от фактурите. Тези протоколи имат задължителна сила за съда относно авторството им и доколкото то не е оспорено от страна на ответника и съответно – изключването им от доказателствата, то следва да се приеме, че са подписани от лицата /съответно – техни представители/, сочени като автори на подписите.

На следващо място, следва да се направи извод, че изпълнителят по тези договори за изработка – доставки, е имал нужната кадрова обезпеченост за реализирането им. В този смисъл представените договори в ревизионното производство и цитирани по-горе, от които следва да се направи извод, че този изпълнител е имал назначени работници, чиито длъжности са съответни на възложената работа.

Стойността на доставките безспорно се установява, че реално е платена - по банков път.

На следващо място, видно от представените по делото писмени доказателства следва да се направи извод, че този изпълнител е имал и необходимата материална обезпеченост. В този смисъл следва да се ценят представените от самия него документи, удостоверяващи закупуването на стоки, които биха могли да бъдат вложени при извършване на възложената работа. Тези доказателства не са обсъждани от ревизиращите органи.

На последно място, неправилни са изводите на ревизиращите органи, че не може да се направи извод за наличието на реалност на доставката предвид това, че при посещенията на декларираните адреси, вкл. и на мястото, сочено като място на приемо-предаване на стоките не са намерили офиси или представители на дружеството там. Следва да се отбележи, че фактурираните доставки са от 2016 г. и 2018 г. Посещенията на адресите са значително по-късно – през 2020 г. Релевантният момент за установяване на такива факти е именно периодите на извършване на доставките, в каквато насока не са събирани доказателства.

Ето защо съдът намира, че жалбата в тази ѝ част е основателна.

Предвид основателността ѝ, РА следва да се отмени и в частта, с която са извършени преобразувания на счетоводния финансов резултат по ЗКПО за 2016 г., и 2018 г., с оглед начисления ДДС, като са установени допълнителни задължения за корпоративен данък в общ размер на 5 247,68 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 1 590,44 лв.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК в полза на жалбоподателя следва да се

присъдят разноси съобразно представения списък и приложенияте към делото документи, от които се установява, че са сторени. Такива следва да се присъдят в размер на 2465 лв., като не следва да се присъжда претендираното възнаграждение от 400 лв. за съдебна експертиза, доколкото не е издаден разходен касов ордер от внесения депозит; посочената сума жалбоподателят може да поиска да му бъде преведена обратно от сметката на съда.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на „СТИЛАНА 2004“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] ревизионен акт №Р-22220220004369-091-001/26.03.2021 г., мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП с който са определени следните задължения: по Закона за данък добавена стойност в общ размер на 8 191,56 лв. по фактури, издадени от „ДЕОС 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за данъчни периоди м. юни и м. декември 2016 г., м. юни 2018г. и м. август 2018 г., ведно с лихви за забава в размер на 2752,66 лв., както и в частта, в която са извършени преобразувания на счетоводния финансов резултат по Закона за корпоративното подоходно облагане за 2016 г. и 2018 г., в резултат на което са установени допълнителни задължения за корпоративен данък в общ размер на 5247,68 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 1 590,44 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] да заплати на „СТИЛАНА 2004“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 2465 лв. разноси.

Решението подлежи на обжалван пред ВАС в 14-дневен срок от уведомлението за изготвянето му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 142,26 – 0,8% от материалния интерес – в общ размер от 17 782,34 лв.

СЪДИЯ: